Dosarul nr. 1-2759/2023

1-23156897-12-1-03112023

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

02 octombrie 2024 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Tudor Stambol
Grefier: Cătălina Roșcovschi
Cu participarea
Procurorului Iulia Ghimp
Avocatului Arcadie Farniev
Inculpatului Iurie Grosu
Reprezentantului legal Nina Moraru
Pedagogului Tamara Lisnic-Răscoală

a examinat în ședința de judecată publică, în limba de stat, cauza penală de învinuire în privința lui:

Grosu Iurie ***** născut la *****, INDP *****, originar din *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, celibatar, nesupus militar, fără persoane la întreținere, fără grade de invaliditate, nu deține titluri speciale grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba de stat, cu antecedente penale nestinse,-

- de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță 03 noiembrie 2023 – 02 octombrie 2024.

Cauza examinată în procedură generală.

Procedura de citare legal executată.

Acuzatorul de stat în Procuratura municipiului Chișinău oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată Iulia Ghimp, a solicitat de a-l recunoaște culpabil pe inculpatul Grosu Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod

penal, ținând cont că anterior a încălcat legea penală, și a comis mai multe infracțiuni, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei in penitenciar de tip semiînchis pentru minori, de la Grosu Iurie la atingerea majoratului să fie încasate cheltuielile judiciare, corpul delict pistolul cu cartușe care se află în camera de păstrare sa fie restituite părții vătămate.

Apărătorul Arcadie Farniev în ședința de judecată a menționat că, acuzarea nu a prezentat nici o proba prin care inculpatul ar fi participat cu Beregoi Ion la sustragerea armei, ori martorul a comunicat că a văzut o umbra doar, și nici partea vătămată nu a văzut cine a sustras cu privire la video prezentate, toate video-urile sunt prezentate de la aceeași camera, sunt fragmentat după bunul plac a OUP, prezumția nevinovăției este prevăzută și orice dubiu urmează a fi întreprinsă. În privința inculpatului nu avem nici o probe directă și indirectă, nici martorul, nici partea vătămată nu indică la Grosu Iurie, din înregistrări ofițerul spune ca e Grosu dar nu este identificat, prin urmare solicită achitarea inculpatului.

Reprezentantul legal al inculpatului Moraru Nina a susțin cele menționate de avocat și a solicit o pedeapsa mai blândă, vinovăția nu a fost demonstrată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată, -

c o n s t a t ă :

Potrivit rechizitoriului, **Grosu Iurie** *****, la 12.07.2023, aproximativ la ora 23:50, prin înțelegere prealabilă cu Beregoi Ion, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, în timp ce se aflau pe str. Tighina 6 mun. Chișinău, iar Grosu Iurie se asigura sa nu fie văzuți de nimeni, prin deteriorarea parbrizului lateral al mijlocului de transport de model „*****” cu n/î *****, parcat pe carosabil, a pătruns în mijlocul de transport, de unde pe ascuns au sustras un pistol cu glonț de model „Baikal-442” seria și numărul XPM-5326, calibrul 9x18 mm cu două încărcătoare a câte 8 cartușe în total 16 cartușe, ce aparține lui Rodvan Iurie, pentru care deține permis de port armă cu seria B 80005177, dar era păstrat contrar prevederilor Legii privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă nr. 130 din 08.06.2012.

Astfel, indică organul de urmărire penală că Grosu Iurie Ion prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal – sustragerea armelor de foc, acțiune săvârșită de două persoane.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Grosu Iurie Ion folosindu-se de drepturile sale procesuale refuzat de face careva declarații.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, în calitate de parte vătămată Rodvan Iurie a declarat că, în luna august 2023, la ora 23:20, a lăsat în automobil bunuri materiale și anume arma de model „Baikal 4326”, de 9 mm. , în magazin erau 9 cartușe de 9 mm, mașina a parcat-o în fața comisariatului de pe str. Tighina 6. La ora 06:30 dimineața, s-a apropiat de mașina și geamul pasagerului din stângă era deteriorată și sticla era doar în salon. În salon când a văzut era totul răsturnat, a depistat că erau sustrase țigările banii și

arma. Banii erau în suma de 990 lei. S-a dus la persoana de serviciu la IP și l-a întrebat dacă a văzut ceva, și a sunat la 112, a venit un anchetator, aceștia la rândul lor au chemat criminaliștii, au venit criminaliștii și au făcut percheziție, au ridicat urmele papilare. A doua zi criminaliștii i-au zis că s-a găsit arma, la ei pe sector a mers și a achitat amenda, privitor la armă. Arma nu i-a fost restituită. Automobilul era de model „Prius", cu n/î *****. Nu cunoaște cât costă arma, o are de vreo 15 ani. Pe piață poate costa vreo 10 000-15 000 lei. Nu are pretenții față de inculpat.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, în calitate de martor Țapu Vadim a declarat că, nu ține minte luna, aceasta a avut loc vara anului trecut, se afla pe str. V. Alecsandri 111, mun. Chișinău, a ieșit la fumat în ogradă, a auzit sunete pe acoperiș. A văzut un chip de om, care doar a ieșit din acel sarai, când s-a ridicat încolo a găsit doar un maiou jos de culoare neagră și a simțit că acel maiou este greu, când a desfăcut a văzut o armă, anume pistol. L-a învelit înapoi în acel maiou l-a ascuns acasă că nu știa ce să facă cu el, s-a gândit că dacă pleacă la poliție va fi reținut. L-a dus acasă pe str. M. Eminescu 64 la bunica, tot în sarai. Peste vreo 2-3 zile, pe str. Alecsandri era un colaborator de poliție care l-au chemat și i-au zis că cineva a comunicat că a găsit acel pistol și că Beregoi Ion le-a zis că pistolul este la el. Acasă au fost efectuate acțiuni de percheziție, l-a final de percheziție la comunicat că pistolul este în sarai. Pe persoana care se afla pe acoperiș nu a văzut-o la față. La poliție i s-a spus că era Beregoi Ion. În maiou era pistolul și încărcătorul.

În ședința de judecată au fost cercetate probele scrise după cum urmează:

- **Proces-verbal de cercetare la fața locului din 13.07.2023,** prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume mijlocul de transport de model „*****" cu n/î *****, parcat pe carosabil str. Tighina 6, mun. Chișinău (f. d. 5-12);

- **Proces-verbal de ridicare din 14.07.2023,** prin care de la Țapu Vadim, au fost ridicate arma cu glonț de model „Baikal 442", cu 6 gloanțe (f. d. 21-22);

- **Proces-verbal de ridicare din 14.07.2023,** prin care de la Beregoi Ion, au fost ridicate 7 gloanțe (f. d. 24-25);

- **Raport de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2462 din 28.07.2023,** potrivit cărui, pistolul cu seria și numărul „XPM 5326", ridicat de la martorul Țapu Vădim, la data de 14.07.2023, se referă la categoria armelor de foc letale, este pistol de model „Baikal-442", cu lovitură centrală, cu țeavă scurtă, ghintuită, de calibrul 9x18mm Makarov, confecționat industrial în anul 2003, la întreprinderea „Ижевский Механический Завод" din or. Ijevsk, Federația Rusă. Pistolul este destinat pentru trageri cu cartușe de calibrul 9x18mm (9mm Makarov). Pistolul cu seria și numărul „XPM 5326", este în stare de funcționare și util pentru trageri. Modificări în construcția pistolului nu au fost depistate. Treisprezece cartușe dintre care șase cartușe ridicate de la martorul cet. Tapu Vădim, la 14.07.2023 și șapte cartușe ridicate de la cet. Beregoi Ion, a. n. 2008, la 15.07.2023, se referă la categoria munițiilor letale și sunt cartușe de calibrul 9 mm Makarov (9x18 mm), cu lovitură centrală cu glonțul cu miez din metal moale (aliaj din plumb), confecționate industrial la întreprinderea „TCW- Tuia Cartridge Works" în or. Tuia, Federația Rusă. Cartușele sunt destinate pentru trageri cu pistoalele, revolvere și pistoalele- mitralieră cu țeava ghintuită de calibrul 9 x18 mm, inclusiv cu pistolul cu seria și numărul „XPM

5326” prezentat. 13 cartușe de calibrul 9x18 mm, sunt utile pentru trageri. Rezultatul controlului urmelor de pe tuburile de cartuș și gloanțele trase experimental cu seria și numărul „XPM 5326” după Colecția republicană de gloanțe, tuburi de cartușe și cartușe ridicate de la fața locului, a CTCEJ al IGP al MAI, efectuat cu ajutorul sistemului automatizat balistic „POISC”, este negativ. Notă: 13 cartușe de calibrul 9 x18 mm, au fost trase în timpul examinării și nu vor fi returnate (f. d. 29-38);

- **Raport de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2465 din 26.07.2023,** prin care s-a stabilit că din pistolul de model „Baikal 442” cu seria și numărul XPM-5326, ridicat la data de 14.07.2023 de la martorul Țapu Vadim, s-au depistat urme secundare ale împușcăturii (f. d. 39-41);

- **Proces-verbal de ridicare din 20.07.2023,** prin care de la Rusnac Anna, au fost ridicate imagini video din adiacentul imobilului de la intersecția străzilor M. Kogălniceanu și Tighina mun. Chișinău (f. d. 47-48);

- **Procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.07.2023,** prin care au fost examinate șase secvențe video din 12.07.2023, ridicate prin ordonanța și procesul- verbal de ridicare din 20.07.2023, de la Rusnac Anna, în care sunt surprinși Beregoi Ion și Grosu Iurie în timpul sustragerii din automobil de model „*****” parcat pe carosabil (f. d. 49-53).

Probele relevate și analizate *supra* sânt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile codului de procedură penală.

Instanța reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza „*Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs. Allemagne* din 17 ianuarie 2001” că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Conform art. 51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.*

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

În acest sens, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, *instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului*

în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate, standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile". Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea *Irlanda vs. Regatului Unit* din 18 ianuarie 1978).

Prin justificarea probelor expuse, instanța de judecată a ajuns la concluzia prin cumulul de probe administrate de către partea acuzării nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului, ori sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, prin urmare instanța consideră necesar ca Grosu Iurie învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmează a fi achitat pe motiv că, fapta nu a fost comisă de inculpat.

Astfel instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, urmează a fi invocate și prevederile pct. 2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

În aceiași ordine, instanța reiterează că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra

Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală (Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5, din 19 iunie 2006).

În atare situație, privind învinuirea inculpatului în baza art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de judecată, audiind martorul, partea vătămată și inculpatul, cercetând materialele cauzei, ajunge la concluzia că, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare vinovăția lui Grosu Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică sustragerea armelor de foc, acțiune săvârșită de două persoane.

Obiectul juridic special al infracțiunii specificate la art. 290 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală de muniții sau de arme de foc (cu excepția armei de foc cu țeavă lisă).

Obiectul material al infracțiunii examinate îl reprezintă: 1) munițiile; 2) armele de foc (cu excepția armei de foc cu țeavă lisă).

Noțiunea „muniții" este generică pentru: 1) cartușele pentru armele de foc, pentru armele de auto-apărare, pentru armele de aruncare etc.; 2) încărcăturile pentru aruncătoarele de grenade și mortiere; 3) proiectilele de artilerie; 4) bombele de aviație etc.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 290 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune. Această acțiune se înfățișează în oricare din următoarele modalități normative alternative:

1) purtarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;

2) păstrarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;

3) procurarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;

4) fabricarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;

5) repararea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;

6) comercializarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;

7) sustragerea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor.

Infracțiunea specificată la art. 290 Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul purtării, păstrării, procurării, fabricării, reparării sau

comercializării armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeava lisă) sau a munițiilor, fără autorizația corespunzătoare.

În ipoteza de sustragere a armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor, infracțiunea analizată este una materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul, intrând în posesia ilegală asupra armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor, obține posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de acestea la dorința sa.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 290 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt: interesul material; interesul „sportiv"; interesul profesional; năzuința de a înlesni comiterea altor infracțiuni etc.

În ipoteza de sustragere a armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor, scopul infracțiunii este unul special: scopul de cupiditate.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 290 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani (în ipoteza consemnată la alineatul (1) sau de 14 ani (în ipoteza prevăzută la alineatul (2)).

Probele relevate și analizate *supra* sânt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile codului de procedură penală.

Instanța reiterează că, jurisprudența CtEDO a statuat în cauza „*Prince HansAdam II de Liechtteinstein vs. Allemagne* din 17 ianuarie 2001" că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Conform art. 51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.*

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

Prin justificarea probelor expuse, instanța de judecată a ajuns la concluzia prin cumulul de probe administrate de către partea acuzării nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Grosu Iurie, ori sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, prin urmare instanța consideră necesar ca Grosu Iurie învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmează a fi achitat pe motiv că, fapta nu a fost comisă de către inculpat.

Astfel instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod procedură penală ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, urmează a fi invocate și prevederile pct. 2 din Hotărârea

Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

Ca urmare a celor expuse, examinând materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată conchide că, învinuirea adusă inculpatului Grosu Iurie, în temeiul art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare din motivul că fapta nu a fost comisă de către inculpat, motive din care inculpatul urmând a fi achitat, reieșind din considerentele expuse mai jos.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) Cod procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.*

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) Cod procedură penală, *probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar după dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.*

Conform art. 101 Cod procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces, toate părțile în egală măsură, și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.*

Potrivit rechizitoriului, **Grosu Iurie,** este învinuit de faptul că, la 12.07.2023, aproximativ la ora 23:50, prin înțelegere prealabilă cu Beregoi Ion, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, în timp ce se aflau pe str. Tighina 6 mun. Chișinău, iar Grosu Iurie se asigura sa nu fie văzuți de nimeni, prin deteriorarea parbrizului lateral al mijlocului de transport de model „*****” cu n/î *****, parcat pe carosabil, a pătruns în mijlocul de transport, de unde pe ascuns au sustras un pistol cu glonț de model „Baikal-442” seria și numărul XPM-5326, calibrul 9x18 mm cu două încărcătoare a câte 8 cartușe în total 16 cartușe, ce aparține lui Rodvan Iurie, pentru care deține permis de

port armă cu seria B 80005177, dar era păstrat contrar prevederilor Legii privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă nr. 130 din 08.06.2012.

Cu referire la probatoriu administrat, instanța remarcă faptul că, în cadrul ședinței de fiind audiat martorul, partea vătămată cât și probele materiale, instanța nu a constatat săvârșirea de către Grosu Iurie a infracțiunii imputate, din motiv că partea vătămată Rodvan Iurie din declarațiile sale nu a comunicat cine a comis fapta sau cine ar fi putut săvârși această faptă iar martorul Țapu Vadim fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, „*Peste vreo 2-3 zile, pe str. Alecsandri era un colaborator de poliție care l-au chemat și i-au zis că cineva a comunicat că a găsit acel pistol și că Beregoi Ion le-a zis că pistolul este la el. Acasă au fost efectuate acțiuni de percheziție, l-a final de percheziție i-a comunicat că pistolul este în sarai. Pe persoana care se afla pe acoperiș nu a văzut-o la față. La poliție i s-a spus că era Beregoi Ion.”*.

Instanța de judecată apreciază critic proba administrată la faza urmăririi penale și anume **Procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.07.2023,** prin care au fost examinate șase secvențe video din 12.07.2023, ridicate prin ordonanța și procesul- verbal de ridicare din 20.07.2023, de la Rusnac Anna, în care sunt surprinși Beregoi Ion și Grosu Iurie în timpul sustragerii din automobil de model „*****” parcat pe carosabil (f. d. 49-53), – ori în cadrul ședinței de judecată fiind vizionate înregistrările video, instanța de judecată nu a dedus că înregistrarea redă acțiunile incriminate lui Grosu Iurie, din motiv că imaginile nu sunt clare și instanța nu a putut deduce identitatea persoanelor din înregistrări, de asemenea la materialele cauzei lipsesc alte probe care ar veni în coroborare cu secvențe video din 12.07.2023.

Deși procurorul a susținut învinuirea în baza probelor relevate în rechizitoriu, instanța analizându-le, nu identifică careva probe care ar fi pertinente, concludente și care prin coroborare ar confirma faptul că Grosu Iurie prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Declarațiile martorului Țapu Vadim, părții vătămate Rodvan Iurie precum și celelalte probe prezentate în sprijinul învinuirii, sunt probe superficiale și nu probează în nici un mod existența infracțiunii și că ar fi comisă de Grosu Iurie. Din conținutul probelor cercetate în ședința de judecată nu rezultă date informative clare și precise, ele nu conțin împrejurări de constatare privind săvârșirea infracțiunii de *sustragere a armelor de foc, acțiune săvârșită de două persoane.*

În așa mod se atestă că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar conform art. 24 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În același context, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.*

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, *sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.*

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Dispozițiile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stipulează, printre altele, dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță imparțială, care v-a hotărâ asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Prevederile art. 6 alin. (3) lit. d) CEDO consacră în special principiul conform căruia, până la stabilirea vinovăției, toate probele acuzării trebuie să fie prezentate în principiu în fața acuzatului în ședință publică, în vederea unei dezbateri contradictorii. Acest principiu nu se aplică fără excepții, acestea putând fi acceptate doar sub rezerva dreptului la apărare; ca regulă generală, acestea impun să i se ofere acuzatului o posibilitate adecvată și suficientă de a contesta mărturiile în acuzare și de a-i interoga pe autorii acestora, la momentul audierii acestora sau ulterior (raționament expus în hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 2001 în cazul Luca împotriva Italiei, Solakov împotriva Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei); instanța subliniază că, în acest sens, legislația națională prevede, în lumina stipulărilor art. 6 CEDO, garanții la respectarea dreptului la apărare prin impunerea unor condiții cumulative de îndeplinit la emiterea unei hotărâri de condamnare bazate pe declarațiile martorilor, conform art. 389 alin. (3) Cod procedură penală.

Astfel, la înaintarea învinuirii, acuzatorul de stat nu a ținut cont de faptul că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri și că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente și concludente care ar demonstra faptul că, inculpatul Grosu Iurie, ar fi săvârșit infracțiunea de sustragere a armei de foc, acțiune săvârșită de două persoane.

Ca urmare a aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată conchide că este necesar și oportun doar achitarea lui Grosu Iurie, deoarece careva dovezi concludente în aceea că, Grosu Iurie, ar fi comis fapta imputată, instanței judecătorești nu i s-au prezentat.

Astfel susținerea învinuirii de către acuzatorul de stat, poartă doar un caracter declarativ și se bazează doar pe presupuneri, precum și că atât la instrumentarea cauzei în cadrul urmăriri penale cât și în cadrul cercetării judecătorești nu s-a stabilit fapta, iar vinovăția lui, Grosu Iurie, nefiind obiectiv confirmată prin careva probe, fiind astfel o totalitate de împrejurări care nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare.

Reieșind din faptul că în învinuire a fost indicat faptul că, fapta a fost comisă cu o altă persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă asupra mijloacelor de probă, corpurilor delicte și cheltuielile de judecată urmează a se expune instanța care va examina cauza respectivă.

Măsuri de ocrotire nu au fost aplicate.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată conducându-se de prevederile art. art. 340, 384-385, 390, art. 392-394, 396 Cod procedură penală, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E :

Grosu Iurie ***,** născut la *****, INDP *****, se achită de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motivul că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

Sentința cu drept de apel, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător **Tudor Stambol**